

Eylül Ayına Mektup

— pervane · 04 Eylül 2011

Köşküme gülleri dök, dökme çamur ve diken;
Öreyim muradımı, katranları örmeyeyim.
Yıldızlar hislerime ışığını ekerken,
Sancım şaha kalkıp da hicran kuşu ötmesin.
Yazdan kalan yeisler hislerimi delmesin,
Asrın çığlıklarını sermesin menekşeler.
Hadi eylül, derman ver; kopartayım müşkülü!
Bağımın güllerine getireyim bülbülü...

Sümbüller gibi koksun elimdeki fesleğen,
Poyrazların eserken acıyı görmeyeyim.
Gece mehtap uyansın hüsrânımı bükerken,
Candaki güzellerim kasvetlerle tütmesin.
İçimde yaşattığım arzularım ölmesin,
Asrın çığlıklarını sermesin menekşeler.
Hadi eylül, derman ver; kopartayım müşkülü!
Bağımın güllerine getireyim bülbülü...

Sevdalarla gir kalbe hızlı hızlı ve hemen,
Titreyen kalemime hüznler sermeyeyim.
Yangınları getirme gözyaşımı dökerken,
Ruhumdaki aşk faslı birdenbire bitmesin.
Fırtınalar çoğalıp yüreğimi dilmesin,
Asrın çığlıklarını sermesin menekşeler.
Hadi eylül, derman ver; kopartayım müşkülü!
Bağımın güllerine getireyim bülbülü...

Ebedi ızdırabı bana yığmasın gülşen,
Çığlıkları atarak gazeller dermeyeyim.
Hislerime bitimsiz saadetler çekerken,
Sana soğuk vicdanlar asla yardım etmesin.
Bağrına bundan sonra melanetler gelmesin,
Asrın çığlıklarını sermesin menekşeler.
Hadi eylül, derman ver; kopartayım müşkülü!
Bağımın güllerine getireyim bülbülü...